

Sértődékenység, sértődöttség, sértés, sértettség

FEUILLETON - LXVIII. évfolyam, 13. szám, 2024. március 28.

Az emberi természetnek változatosságra van szüksége, ebből indul ki Kierkegaard. Még a lelkesedést leginkább kiváltó időkben sem érjük be a csodálattal. Minél tovább tart, annál kevésbé lelkesítő és annál inkább teret ad a ressentiment-nek. „Azzal a veszéllyel jár, hogy kellő reflexió híján ugyanazt a dolgot először tréfának tekintik, és ha nem sikerül, sértésként fogják fel; amikor pedig ez is kudarccal jár, úgy néznek rá, mintha egyáltalán semmi se volna, netán szellemeskedés lenne; és ha ez sem áll meg, akkor figyelmet igénylő erkölcsi satírának tartják; végül újabb sikertelenséget követően arra következtetnek, hogy nem érdemes vele foglalkozni.” A megértés hiánya megakadályozza és kioltja a cselekvést. Pillanatnyi lelkesedés ugyan kitörhet, de aztán jön az apátia és a mindent beborító csend, az ellenállás tehetetlenségével. A nemzedék (=tömeg) kora uralkodik az egyéné fölött.